

Հոռմը հաստատում է տեսիլքը — Թիվ յոթը

Վերջնական հակամարտություն. Հոռմի խորհրդանշական պատկերը ադվենտիստական մարգարեության մեջ և շնորհի ժամանակի փակվելը

Jeff Pippenger

2024-08-17

Մենք դիտարկում ենք վեց պատմական գիծ Ադվենտիզմի պատմության շրջանակներում, որտեղ Հոռմի խորհրդանշի վերաբերյալ հակասություններն էին խնդրո առարկան: Մենք կիրառում ենք վերջին անձրևի մեթոդաբանությունը, որը «գիծ առ գիծ» է՝ «այստեղ մի փոքրից» և «այնտեղ մի փոքրից»: Մենք սկսեցինք՝ արձանագրելով, որ Հոռմի խորհրդանշի շուրջ առաջին հակասությունը պատկերավորում է ներկա հակասությունը, և հետևաբար շեշտադրում է, որ այժմ գտնվում ենք վերջին հակասության մեջ՝ նախքան փորձաշրջանի փակվելը:

Հոռմի խորհրդանշի վերաբերյալ այս վերջին հակամարտության լրջությունը ներկայացված է նաև Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասից տասնվեց համարներով, որոնք նախապատկերում են Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուններորդ համարի թաքնված պատմությունը: Քառասուններորդ համարի պատմությունը մարգարեության ուսանողին հասցնում է 1989 թվականը և Խորհրդային Միության փլուզումը, ինչպես ներկայացված է տասներորդ համարում: Հաջորդ համարը՝ քառասունմեկերորդ համարը, որը նշում է Միացյալ Նահանգներում շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը, նախապատկերված է տասնվեցերորդ համարով: Ներշնչումը ցույց է տվել, որ կնքված էր «Դանիելի գրքի այն մասը, որ վերաբերում էր վերջին օրերին»:

1989 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքը վերջին օրերի կնքված բաժինն է, և այն նախատիպորեն ներկայացված է տասից մինչև տասնվեցերորդ համարներում: Հետևաբար, գիտության աճն է, որ տանում է Յոթերորդ օրվա ադվենտիստների փորձության ժամանակի փակմանը, որովհետև Միացյալ Նահանգներում ադվենտիզմի փորձության ժամանակը ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով: Տասից մինչև տասնվեցերորդ համարներում մենք գտնում ենք տասնչորսերորդ համարը, որը ցույց է տալիս, որ Աստծո ժողովրդի «ավազակներն» են, որ հաստատում են տեսիլքը:

Ուստի այն Միլլերիտական վեճը, որ ներկայացված է 1843 թվականի պիոներական գծագրի վրա, Հոռմի առաջին վեճն է ադվենտիզմի պատմության մեջ: Այն փաստը, որ հենց նույն վեճը կրկին եկել է, հայտնում է յուրաքանչյուրին, ով ցանկանում է տեսնել, որ Հիսուսը, որպես Ալֆա և Օմեգա, միշտ վերջը պատկերում է սկզբով: Ներկայիս վեճը վերջին վեճն է, որն առանձնացնում է իմաստուն և հիմար կույսերին:

Սրբագործված մարգարեական տրամաբանությունը սովորեցնում է, որ հարյուր քառասունչորս հազարը հասնում են կատարյալ միասնության՝ իրենց փորձաշրջանի ավարտից առաջ, շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Մադաքիայի Ուխտի Պատգամաբերի գտող կրակն այժմ ոսկու և արծաթի պես մաքրագործում է

ղևտացիներին: Կեղտը Խոզանակող Մարդն այժմ ճշմարտության խոսքերով մաքրում է Իր կալը:

«Որի բուքն է Իր ձեռքում, և Նա ամբողջապես կմաքրի Իր կալը և Իր ցորենը կհավաքի ամբարում»: Մատթեոս 3:12: Մա մաքրման ժամանակներից մեկն էր: Ճշմարտության խոսքերով մղեղը բաժանվում էր ցորենից: Քանի որ նրանք չափազանց սնապարծ և ինքնարդար էին՝ հանդիմանություն ընդունելու համար, չափազանց աշխարհասեր՝ խոնարհ կյանքի ընդունելու համար, շատերը երես թեքեցին Հիսուսից: Շատերը դեռևս նույնն են անում: Այսօր հոգիները քննվում են, ինչպես քննվեցին այն աշակերտները Կափառնայումի ժողովարանում: Երբ ճշմարտությունը հասցվում է սրտին, նրանք տեսնում են, որ իրենց կյանքերը Աստծո կամքին համահունչ չեն: Նրանք տեսնում են իրենց մեջ ամբողջական փոփոխության անհրաժեշտությունը, բայց պատրաստ չեն ստանձնելու անձնուրաց աշխատանքի բեռը: Ուստի նրանք բարկանում են, երբ իրենց մեղքերը բացահայտվում են: Նրանք հեռանում են՝ գայթակղված, ինչպես աշակերտները թողեցին Հիսուսին՝ տրտնջալով. «Այս խոսքը դժնդակ է. ո՞վ կարող է այն լսել»:» Դարերի Փափագը, 392:

Այն փաստը, որ առաջին տասնվեց համարները Դանիելի վերջին մարգարեության սկիզբն են, և որ այդ համարները համընկնում են գլխի վերջին վեց համարներին, ցույց է տալիս, որ Ալֆան և Օմեգան օգտագործում է սկզբի համարները՝ իրականացնելու իմաստունների և ամբարիշտների վերջնական բաժանումը, ինչպես ներկայացված է Դանիելի կողմից տասներկուերորդ գլխում, որն այժմ տեղի է ունենում:

Վեճի լուրջ բնույթի երրորդ վկայությունն այն փաստն է, որ ներշնչանքը, Քույր Ուայթի գրվածքների միջոցով, հստակորեն հաստատում է 1843 թվականի ռահվիրայական աղյուսակը, որը ներկայացնում է Հռոմի վերաբերյալ վեճը տասնչորսերորդ համարում: Սկզբնական վեճը ներկայացնում է վերջին վեճը, և տասնչորսերորդ համարի «քո ժողովրդի ավազակների» վերաբերյալ միլլերիական ըմբռնման ներշնչյալ հավանությունը նշանակում է, որ եթե այդ հիմնարար ճշմարտությունը մերժվում է, ապա դա միաժամանակ Մարգարեության Հոգու հեղինակության մերժումն է: Համաձայն նախորդ երկու վկաների, որոնք շեշտում են, որ այս վեճը տեղի է ունենում հենց փորձաշրջանի փակվելուց առաջ, հաստատում է այն ճշմարտությունը, որ վերջին, կամ վերջնական, խաբեությունը նրանց համար, ովքեր դավանում են, թե պահպանում են Մարգարեության Հոգին, Մարգարեության Հոգու մերժումն է:

«Սատանան է... մշտապես ներմուծում կեղծը՝ ճշմարտությունից հեռացնելու համար: Սատանայի ամենավերջին խաբեությունը կլինի Աստծո Հոգու վկայությունը անգոր դարձնելը: «Որտեղ տեսիլք չկա, ժողովուրդը կորչում է» (Առակաց 29:18): Սատանան հանճարեղ խորամանկությամբ պիտի գործի՝ տարբեր կերպերով և տարբեր միջոցներով, որպեսզի խարխլի Աստծո մնացորդաց ժողովրդի վստահությունը ճշմարիտ վկայության հանդեպ:»

«Վկայությունների դեմ բորբոքվելու է մի ատելություն, որը սատանայական է: Սատանայի գործելակերպը լինելու է եկեղեցիների հավատը դրանց հանդեպ

խաթարելը, որովհետև այս պատճառով՝ Սատանան չի կարող այդքան հարթ ճանապարհ ունենալ՝ ներմուծելու իր խաբեությունները և հոգիներին կապելու իր մոլորությունների մեջ, եթե Աստծո Հոգու նախագուշացումները, հանդիմանությունները և խորհուրդները ընդունվեն»։ Selected Messages, գիրք 1, 48:

Էլեն Ուայթի գրվածքների միջոցով տրված «Աստծո Հոգու վկայության» հեղինակության անվավեր ճանաչումը կամ մերժումը Սատանայի «ամենավերջին խաբեությունն» է։ Քույր Ուայթը գրել է, որ իրեն «ցույց է տրվել», թե «1843 թվականի աղյուսակը առաջնորդվել է Տիրոջ ձեռքով և չպետք է փոփոխվի»։ Նախորդ հատվածն ուղղակիորեն կապում է Մարգարեության Հոգու հեղինակության մերժումը վերջին օրերի տեսիլքի հետ, որովհետև բոլոր մարգարեները ամենաուղղակի կերպով խոսում են վերջին օրերի մասին։ Հետևաբար, երբ Դանիելը տասնչորսերորդ խոսքում ասում է, որ «ավագակները» հաստատում են տեսիլքը, դա Սողոմոնի՝ Առակաց 29.18-ի տեսիլքն է, որն ասում է, որ նրանք, ովքեր չունեն տեսիլքը, «կորչում են», և «կորչել» բառը նշանակում է «մերկացվել»։

Ուստի «կորչել» բառը մատնանշում է, որ նրանք, ովքեր վերջին օրերում դավանում են, թե պահպանում են Մարգարեության Հոգին, բայց մերժում են դրանում ներկայացված իշխանությունը, մերկանում են և կորչում, ինչը նկարագրությունն է լաոդիկեցիների, որոնք «թշվառ են, և ողորմելի, և աղքատ, և կույր, և մերկ»։ Նրանց խորհուրդ է տրվում գնել «սպիտակ հանդերձներ, որպեսզի հագնվես, և քո մերկության ամոթը չերևա»։ Եթե նրանք մերժեն այդ խորհուրդը, Տիրոջ բերանից դուրս են թքվում։

Այսպիսով, մենք գտնում ենք մեկ այլ վկայություն, որ այս մերկությունը դրսևորվում է անմիջապես նախքան փորձաշրջանի փակվելը։ Շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ այդ մերկ հոգիները կընդունեն գազանի նշանը, երբ կործանվեն, ինչպես ներկայացված է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասունմեկերորդ համարում։ Նրանց կործանման պատճառն այն է, որ նրանք մերժեցին Մարգարեության Հոգու իշխանությունը, որը պահպանում է 1843 թվականի պիոներական քարտեզը, որը ներկայացնում է ադվենտիզմի հիմքերը և ներառում է այն «բանալին», որը հաստատում է տեսիլքը այն նույնացմամբ, որ Հռոմն է այն իշխանությունը, որ տասնչորսերորդ համարում ներկայացված է որպես «քո ժողովրդի ավագակները»։

«Մի բան հաստատ է. այն Յոթերորդ օրվա ադվենտիստները, որոնք կանգնում են Սատանայի դրոշի տակ, նախ կհրաժարվեն իրենց հավատքից Աստծո Հոգու վկայությունների մեջ պարունակվող գգուշացումներին և հանդիմանություններին»։

«Ավելի մեծ նվիրաբերման և առավել սուրբ ծառայության կոչը հնչում է և պիտի շարունակվի հնչել։ Նրանք, ովքեր այժմ արտաբերում են Սատանայի ներշնչումները, ումանք պիտի խելքի գան։ Կան պատասխանատու կարևոր պաշտոններ վստահված անձինք, որոնք չեն հասկանում այս ժամանակի ճշմարտությունը։ Նրանց պետք է տրվի այդ լուրը։ Եթե նրանք ընդունեն այն, Քրիստոսը կընդունի նրանց և նրանց Իր հետ միասին գործողներ կդարձնի։ Բայց եթե նրանք հրաժարվեն լսել լուրը, ապա իրենց տեղը կգրավեն Խավարի Իշխանի սև դրոշի ներքո»։

«Ինձ հրահանգված է ասել, որ այս ժամանակի համար թանկագին ճշմարտությունը մարդկային մտքերին բացվում է ավելի ու ավելի հստակորեն: Հատուկ իմաստով տղամարդիկ և կանայք պետք է ուտեն Քրիստոսի մարմինը և խմեն Նրա արյունը: Կլինի ըմբռնման զարգացում, որովհետև ճշմարտությունը մշտական ընդարձակման ունակ է: Ճշմարտության աստվածային սկզբնավորը ավելի սերտ և դեռ ավելի սերտ հաղորդակցության մեջ կմտնի նրանց հետ, ովքեր շարունակում են Նրան ճանաչել: Երբ Աստծո ժողովուրդը Նրա խոսքը կընդունի որպես երկնքի հաց, նրանք կիմանան, որ Նրա ելքերը պատրաստված են ինչպես առավոտը: Նրանք հոգևոր գործություն կստանան, ինչպես մարմինը ֆիզիկական գործություն է ստանում, երբ կերակուր է ընդունվում»: Spalding and Magan, 305, 306.

Մեր նախորդ հոդվածում մենք հաստատեցինք, որ Ուրօս Սմիթը 1863 թվականի ապստամբության դրոշակակիրն էր, որովհետև հենց նա ներկայացրեց կեղծ 1863 թվականի քարտեզը: Նրա կազմած 1863 թվականի քարտեզը Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի յոթ ժամանակները հեռացրեց Լատդիկեական աղվենտիզմի մարգարեական պատգամից՝ այսպիսով նշանավորելով հիմքերի աստիճանական քանդման սկիզբը, ինչպես նաև կեղծ լատդիկեական աղվենտիստական հիմքի կառուցման սկիզբը, որը ավագի վրա է շինված: Ավելի ուշ, աղվենտիստական պատմության ընթացքում, հյուսիսի թագավորի վերաբերյալ նրա անձնական մեկնությունը տվեց իր մարգարեական մոդելի պտուղները, երբ մարդիկ փախչում էին եկեղեցուց:

Զգո՛ւ՛ չէ՞ք սուտ մարգարեներից, որ գալիս են ձեզ մոտ ոչխարի հագուստով, բայց ներսից հափշտակող գայլեր են: Նրանց իրենց պտուղներից պիտի ճանաչեք: Մի թե փշերից խաղող են հավաքում, կամ տատասկներից՝ թուզ: Այսպես էլ ամեն բարի ծառ բարի պտուղ է բերում, իսկ փտած ծառը՝ չար պտուղ: Բարի ծառը չի կարող չար պտուղ բերել, և փտած ծառը չի կարող բարի պտուղ բերել: Ամեն ծառ, որ բարի պտուղ չի բերում, կտրվում է և կրակի մեջ գցվում: Ուստի նրանց իրենց պտուղներից պիտի ճանաչեք: Ոչ ամեն ոք, որ ինձ ասում է՝ Տե՛ր, Տե՛ր, պիտի մտնի երկնքի արքայությունը, այլ նա, ով կատարում է իմ Հոր կամքը, որ երկնքում է: Շատերը պիտի ասեն ինձ այն օրը՝ Տե՛ր, Տե՛ր, մի թե քո անունով չմարգարեացանք, և քո անունով դևեր չհանեցինք, և քո անունով շատ գորավոր գործեր չարեցինք: Եվ այն ժամանակ ես կհայտարարեմ նրանց՝ ես ձեզ երբեք չեմ ճանաչել. հեռացե՛ք ինձանից, անօրենություն գործողնե՛ր: Արդ, ով լսում է իմ այս խոսքերը և կատարում է դրանք, նրան կնմանեցնեմ իմաստուն մարդու, որ իր տունը ժայռի վրա շինեց: Եվ անձրևը թափվեց, և հեղեղները եկան, և քամիները փչեցին ու զարկեցին այդ տանը, բայց այն չընկավ, որովհետև ժայռի վրա էր հիմնված: Իսկ ամեն ոք, որ լսում է իմ այս խոսքերը և չի կատարում դրանք, կնմանվի հիմար մարդու, որ իր տունը ավագի վրա շինեց: Եվ անձրևը թափվեց, և հեղեղները եկան, և քամիները փչեցին ու հարվածեցին այդ տանը, և այն ընկավ, ու նրա անկումը մեծ եղավ: Մատթեոս 7:15–27:

Լատդիկեական Յոթերորդ-օրյա աղվենտիզմի ղեկավարությունը 1989 թվականին շրջանցվեց, նույնքան աներկբայորեն, որքան Քրիստոսի ծննդյան ժամանակ շրջանցվեց հրեական եկեղեցու ղեկավարությունը:

«Մարդիկ այդ չեն գիտակցում, սակայն այս լուրը երկինքը լցնում է ցնծությամբ: Ավելի խոր և ավելի քնքուշ հետաքրքրությամբ լույսի աշխարհի սուրբ էակները ձգվում են դեպի երկիրը: Նրա ներկայությամբ ամբողջ աշխարհն ավելի պայծառ է դառնում: Բեթղեհեմի բլուրների վերևում հավաքվել է հրեշտակների անհամար բազմություն: Նրանք սպասում են այն նշանին, որպեսզի աշխարհին հոչակեն այդ ուրախավետ լուրը: Եթե Իսրայելի առաջնորդները հավատարիմ լինեին իրենց վստահված պարտականությանը, նրանք կարող էին մասնակցել Հիսուսի ծնունդը ավետաբերելու ուրախությանը: Սակայն այժմ նրանք շրջանցված են:

«Աստված հայտարարում է. «Ես ջուր պիտի հեղեմ ծարավի վրա, և հեղեղներ՝ չոր գետնի վրա»: «Ուղղամիտների համար խավարում լույս է ծագում»: Եսայիա 44:3, Սաղմոս 112:4: Նրանց, ովքեր լույս են փնտրում և այն ուրախությամբ ընդունում, Աստծո գահից բխող պայծառ ճառագայթները պիտի շողան»: The Desire of Ages, 47.

Քրիստոսի գծի մեջ վախճանի ժամանակը Նրա ծնունդն էր, և հենց այն ժամանակ էր, որ արձակվեց այն լուրը, որը պիտի փորձեր այդ սերնդին: 1989 թվականը վախճանի ժամանակն էր այն թեկնածուների համար, որոնք կանչված են լինելու հարյուր քառասունչորս հազարի թվում: Ուրիա Սմիթի մարգարեական մողելը մերժեց այն հիմնարար ճշմարտությունները, որոնք ներկայացված են 1843 թվականի քարտեզի վրա: Այդ ճշմարտությունները «Վեմն» էին:

«Զգուշացումը տրվել է. չի կարելի թույլ տալ, որ ներս մտնի որևէ բան, որը կխանգարի այն հավատքի հիմքը, որի վրա մենք կառուցում ենք այն ժամանակից ի վեր, երբ լուրը եկավ 1842, 1843 և 1844 թվականներին: Ես այս լուրի մեջ էի, և այդ ժամանակից ի վեր կանգնած եմ եղել աշխարհի առաջ՝ հավատարիմ այն լույսին, որ Աստված տվել է մեզ: Մենք մտադիր չենք մեր ոտքերը հանել այն հարթակից, որի վրա դրանք դրվեցին, մինչ օրեցօր փնտրում էինք Տիրոջը ջերմեռանդ աղոթքով՝ լույս որոնելով: Կարծո՞ւմ եք, թե ես կարող էի հրաժարվել այն լույսից, որ Աստված տվել է ինձ: Այն պետք է լինի ինչպես Հավիտենական Վեմնը: Այն առաջնորդել է ինձ այն ժամանակից ի վեր, երբ տրվեց»: Review and Herald, April 14, 1903.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին վերջին անձրևը սկսեց կաթկթել, երբ արձակվեցին քամիները, որոնք ներկայացնում են երրորդ վայի իսլամը, և Patriot Act-ը նշանավորեց անցում անգլիականից հռոմեական օրենքին՝ մարգարեաբար ազդարարելով, որ պապական իշխանության հեղեղը սկսել էր հոսել: Վերջնական փորձության ընթացքը Լաոդիկյան ադվենտիզմի տան համար սկսվեց, և «անձրևը տեղաց, և հեղեղներ եկան, և քամիները փչեցին ու զարկեցին այն տան վրա. և այն ընկավ, և մեծ եղավ նրա անկումը»:

Այդ ժամանակ հզոր հրեշտակի հոչակած լուրը ցույց էր տալիս, որ բոլոր ազգերը խմել էին Բաբելոնի գինին, և 1863 թվականի ապստամբությունից ի վեր աստիճանաբար ընդունված պապական Հռոմի ու հավատարաց բողոքականության կեղծ մեթոդաբանությունը ներկայացված է Բաբելոնի գինիով (վարդապետությամբ):

Եվ այս բաներից հետո տեսա մեկ այլ հրեշտակի, որ իջնում էր երկնքից՝ մեծ իշխանություն ունենալով. և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով: Եվ նա հզորապես

աղաղակեց զորավոր ձայնով՝ ասելով. «Մեծ Բաբելոնը ընկավ, ընկավ, և դարձավ դևերի բնակություն, ամեն պիղծ ոգու ապաստան, և ամեն անմաքուր ու ատելի թռչունի վանդակ: Որովհետև բոլոր ազգերը խմեցին նրա պոռնկության ցասման գինուց, և երկրի թագավորները պոռնկացան նրա հետ, և երկրի վաճառականները հարստացան նրա ճոխության առատությունից»: Հայտնություն 18:1–3.

2020 թվականի հուլիսի 18-ի հիասթափության ժամանակ Լատդիկեական Յոթներորդ օրվա Ադվենտիստ եկեղեցու համար փորձության գործընթացն ավարտված էր, և նրանց փորձության գործընթացը, ովքեր թեկնածուներ էին հարյուր քառասունչորս հազարի մեջ լինելու համար, սկսվեց: Երբ Միքայելը 2023 թվականի հուլիսին սկսեց արթնացնել այդ թեկնածուներին, ապա պատգամը, որ Ադվենտիզմի առակում ներկայացված է որպես յուդ, կրկին ապակնքվեց: Անկախ այն բանից՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից հետո, թե 2023 թվականի հուլիսից հետո, տեղի ունեցավ յուդի հեղում, և այն պատգամը, որ ապակնքվեց 2023 թվականի հուլիսին, լիովին զարգանալով, առակի Կեսգիշերային Աղաղակի պատգամն է:

Այն սկսվում է փորձության ժամանակ՝ որպես իմաստուն և անմիտ կույսերի համար ուղղված պատգամ, սակայն ընդլայնվում է մինչև հզոր աղաղակի պատգամը: Այդ պատգամը հասնում է շուտով վրա հասնող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և երբ այն հասնում է, Հայտնության տասներորդ գլխի երկրորդ ձայնը Աստծո մյուս հոտը կանչում է Բաբելոնից դուրս:

Եվ ես երկնքից մեկ այլ ձայն լսեցի, որ ասում էր. «Դու՛րս եկեք նրանից, Իմ ժողովուրդ, որպեսզի չմասնակցեք նրա մեղքերին և չստանաք նրա պատուհասներից: Որովհետև նրա մեղքերը մինչև երկինք հասան, և Աստված հիշեց նրա անօրենությունները»: Հայտնություն 18:4, 5.

Մեկից երեք համարների առաջին ձայնը հայտարարեց փորձության ժամանակի գալուստը, և ապա սկսվեց վերջին անձրևի ցողումը: Երկրորդ ձայնը նույնականացնում է այդ փորձության ժամանակի ավարտը և հայտարարում է Աստծո մյուս հոտի համար նախատեսված փորձության ժամանակը, որը դեռ Բաբելոնում է:

«Այսպես, աշխարհի զգուշացման վերջին գործում եկեղեցիներին ուղղվում են երկու տարբեր կոչեր: Երկրորդ հրեշտակի պատգամն է. «Ընկավ, ընկավ Բաբելոնը՝ այն մեծ քաղաքը, որովհետև նա բոլոր ազգերին խմեցրեց իր պոռնկության բարկության գինուց»: Եվ երրորդ հրեշտակի պատգամի զորեղ աղաղակի մեջ երկնքից մի ձայն է լսվում, որ ասում է. «Դուրս եկե՛ք նրանից, ի՛մ ժողովուրդ»»: Review and Herald, December 6, 1892.

Սուրբ Հոգու հեղման ժամանակ է, որ իրականացվում է 2 Թեսաղոնիկեցիների մեջ հիշատակված Պողոսի զորեղ մոլորությունը: Անկախ նրանից՝ դա Լատդիկեական Յոթներորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցու փորձությունն էր, որ սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, թե այն կույսերի փորձությունը, որոնք ապրեցին 2020 թվականի հուլիսի 18-ի հիասթափությունը, փորձությունը տեղի է ունենում Սուրբ Հոգու հեղման ընթացքում: Այդ հեղումը ներկայացնում է փորձության պատգամ:

«Ամբողջ երկրի Տիրոջ մոտ կանգնած օծյալները» ունեն այն դիրքը, որ մի ժամանակ տրված էր Սատանային՝ որպես ծածկող քերովբեի: Իր գահը շրջապատող սուրբ էակների միջոցով Տերը մշտական հաղորդակցություն է պահպանում երկրի բնակիչների հետ: Ոսկե յուղը ներկայացնում է այն շնորհը, որով Աստված մշտապես ապահովում է հավատացյալների ճրագները, որպեսզի դրանք չթրթռան և չմարեն: Եթե այս սուրբ յուղը երկնքից չթափվեր Աստծո Հոգու պատգամների միջոցով, չարի գործակալությունները մարդկանց վրա լիակատար իշխանություն կունենային:

«Աստված անարգվում է, երբ մենք չենք ընդունում այն հաղորդումները, որ Նա ուղարկում է մեզ: Այսպիսով մենք մերժում ենք այն ոսկե յուղը, որը Նա կթափեր մեր հոգիների մեջ՝ փոխանցվելու խավարի մեջ գտնվողներին: Երբ հնչի կոչը՝ «Ահա փեսան գալիս է. ելե՛ք նրան ընդառաջ», նրանք, ովքեր չեն ընդունել սուրբ յուղը, ովքեր իրենց սրտերում չեն փայփայել Քրիստոսի շնորհը, անմիտ կույսերի նման պիտի գտնեն, որ պատրաստ չեն իրենց Տիրոջը դիմավորելու: Նրանք իրենց մեջ չունեն յուղը ձեռք բերելու գործություն, և նրանց կյանքերը կործանված են: Բայց եթե խնդրվի Աստծո Սուրբ Հոգին, եթե մենք աղաչենք, ինչպես Մովսեսը՝ «Տո՛ւյց տուր ինձ Քո փառքը», Աստծո սերը պիտի հեղվի մեր սրտերում: Ոսկե փողերի միջոցով ոսկե յուղը պիտի փոխանցվի մեզ: «Ոչ գործությամբ, ոչ ուժով, այլ իմ Հոգով, ասում է Զորաց Տերը»: Արդարության Արեգակի պայծառ շողերն ընդունելով՝ Աստծո զավակները փայլում են որպես լույսեր աշխարհում»: Review and Herald, July 20, 1897.

Հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքման ժամանակը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և այն ներկայացնում է փորձության երկու շրջան: Առաջինը Լատդիկեայի Յոթերորդ օրվա աղվենտիստ եկեղեցու վերջնական փորձությունն է, իսկ երկրորդը՝ նրանց համար, ովքեր տասը կույսերի առակի առարկաներն են: Իմաստուն կամ հիմար կույս լինելու համար պահանջվում է, որ բոլոր կույսերն անցնեն մի սպասման ժամանակով:

Միլլերական պատմության մեջ հապաղման ժամանակը սկսվեց երկրորդ հրեշտակի գալուստով, որը տեղի ունեցավ առաջին հիասթափության ժամանակ: Այդ պահին բողոքականները, որոնք Աստծո նախկին ուխտի ընտրյալ ժողովուրդն էին, շրջանցվեցին: 2020 թվականի հուլիսի 18-ին նախկին ուխտի ընտրյալ ժողովուրդը շրջանցվեց, և փորձության ընթացքը, որ տեղի էր ունեցել Միլլերական պատմության հապաղման ժամանակ, սկսեց կրկնվել: Այնուհետև Միլլերական պատմության մեջ զարգացավ Կեսգիշերյան Աղաղակի լուրը, ինչպես այժմ էլ զարգանում է: Երբ այն լիովին հասավ Exeter Camp meeting-ին, դրսևորվեց, թե ով ուներ լուրը (յուղը) և ով՝ ոչ: Երկու պատմություններից յուրաքանչյուրի նախկին ուխտի ընտրյալ ժողովուրդն առաջինն է փորձվում և շրջանցվում:

«Նոր սիրտ պիտի տամ ձեզ, և նոր հոգի պիտի դնեմ ձեր ներսում»: Ես իմ ամբողջ սրտով հավատում եմ, որ Աստծո Հոգին հետ է վերցվում աշխարհից, և նրանք, ովքեր մեծ լույս և հնարավորություններ են ունեցել ու դրանք չեն օգտագործել, առաջինն են լինելու թողնվածների մեջ: Նրանք վշտացրել ու հեռացրել են Աստծո Հոգին:

Սատանայի ներկայիս գործունեությունը՝ սրտերի, ինչպես նաև եկեղեցիների ու ազգերի վրա ներգործելով, պիտի սթափեցնի մարգարեության յուրաքանչյուր ուսանողի: Վախճանը մոտ է: Թող մեր եկեղեցիները վեր կենան: Թող Աստծո դարձի բերող գործությունը զգացվի առանձին անդամների սրտում, և ապա մենք պիտի տեսնենք Աստծո Հոգու խոր շարժումը: Մեղքի պարզապես ներումն Հիսուսի մահվան միակ արդյունքը չէ: Նա անսահման զոհողությունը մատուցեց ոչ միայն նրա համար, որ մեղքը հեռացվի, այլև որպեսզի մարդկային բնությունը վերականգնվի, վերստանա իր ավերակներից վերակառուցվի և պիտանի դառնա Աստծո ներկայության համար»: Selected Messages, գիրք 3, 154:

Փորձության երկու ժամանակաշրջաններից յուրաքանչյուրում նրանք, ովքեր մերժեցին այն պատգամը, որը բացված է, ընդունում են Պողոսի հիշատակած զորեղ մոլորությունը:

«Սարսափելի բան է թեթևությամբ վերաբերվել այն ճշմարտությանը, որ համոզել է մեր միտքը և դիպել մեր սրտերին: Մենք անպատիժ չենք կարող մերժել այն նախազգուշացումները, որոնք Աստված, Իր ողորմությամբ, ուղարկում է մեզ: Նոյի օրերում երկնքից մի պատգամ ուղարկվեց աշխարհին, և մարդկանց փրկությունը կախված էր այն բանից, թե ինչպես էին նրանք վերաբերվում այդ պատգամին: Քանի որ նրանք մերժեցին նախազգուշացումը, Աստծո Հոգին ետ վերցվեց մեղավոր ցեղից, և նրանք կործանվեցին ջրհեղեղի ջրերում: Աբրահամի օրոք ողորմությունը դադարեց աղաչել Սոդոմի մեղավոր բնակիչներին, և Դոմտից, նրա կնոջից և երկու դուստրերից բացի, բոլորն սպառվեցին երկնքից իջեցված կրակով: Այդպես էլ Քրիստոսի օրերում: Աստծո Որդին հայտարարեց այդ սերնդի անհավատ հրեաներին. «Ահա ձեր տունը ձեզ ամայի է թողնվում»: Նայելով վերջին օրերին՝ նույն անսահման գործությունը հայտարարում է նրանց վերաբերյալ, ովքեր «ճշմարտության սերը չընդունեցին, որպեսզի փրկվեն». «Եվ դրա համար Աստված նրանց կուղարկի մոլորության ներգործություն, որպեսզի ստին հավատան, որպեսզի դատապարտվեն բոլոր նրանք, որ ճշմարտությանը չհավատացին, այլ հաճույք ունեցան անիրավության մեջ»: Երբ նրանք մերժում են Նրա Խոսքի ուսմունքները, Աստված ետ է վերցնում Իր Հոգին և թողնում նրանց այն խաբեություններին, որոնք նրանք սիրում են»: Վաղ գրվածքներ, 46:

Մենք այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: